

GONIEC CZĘSTOCHOWSKI

DIENNIK POLITYCZNY, SPOŁECZNY, EKONOMICZNY I LITERACKI.

CENA PRENUMERATY: Miesięczna z przesyłką pocztową 3 zł. — Dla odbierających listem na miejscu 2 zł 25 gr. Cena pojedynczego numeru 10 groszy. Konto czekowe w Pozostawie Kassa Oszczędnościowej Nr. 61266. Sklep „Goniec Czestochowski”, ul. Panny Marii 26. — Telefon nr. 2656.

REDAKCJA I ADMINISTRACJA
Czestochowa, ul. P. Marii 22. Tel. 2245. Skrz. p. 45.
Redaktor Inb Jego zastępcą przyjmują codziennie z wyjątkiem dni świątecznych od godz. 10-3 po pol. Redaktorów nadających redakcja nie zwiera.

CENY OGŁOSZEŃ: Za wiersz milimetrowy przed tekstem 30 gr. W tekście i podcałun 40 gr., za tekstem 30 gr. Drobna ogłoszenia wiersz opisywo 25 gr., każdy duży wiersz po 15 gr. Najniższe ogł. drobne 12. 150. Ogłoszenia zamiejscowe i matrymonialne 50 proc. drożej. Ogłoszenia zagraniczne 100 proc. drożej. W numerach świątecznych i świątecznych ceny o 25 proc. droższe. Uogólnienia skłonne, fantazyjne, cyfrowe i bilansowe o 50 proc. droższe.

Ludzie anormalni wśród nas

Przyczyny anormalności — konieczność szerokiej akcji

Ludźmi anormalnymi nie możemy nazywać jedynie chorych wyraźnie umysłowo. Są między nimi histerycy, są melancholicy, są tacy, którzy zdradzają w różnym stopniu zaburzenia na tle psychicznym. Często się zdarza, że osoby dotknięte w małym stopniu taką chorobą, zdolne są jednak pracować w swoim zawodzie, aczkolwiek praca ta nie będzie oczywiście na tyle wydajną, jak ludzi zupełnie zdrowych, o których zresztą dość jest dziś trudno.

Na nerwy, nerwice niemal każdy choruje. Ścisłe, chorych psychicznie w Polsce, jak podają ostatnie źródła statystyczne nasze, jest sto tysięcy. Z roku na rok liczba ta nie zmniejsza się, ale wzrasta. Co wpływa na ten wzrost?

Odpowiedź na to dają nasze lekarskie pisma fachowe.

Trzy są plagi, które, mówiąc bez ostrości, czynią z ludzi warjatów. Przedewszystkiem plagą taką, szerzącą się w zastraszający sposób u nas, jest używanie narkotyków, a więc np. morfiny, kokainy i t. d. Władze ile tylko mogą przesładować nieuczynnych handlarzy i sprzedawców narkotyków. Handel ten i sprzedaż wanie potajemnie istnieje nieprzerwanie z tej racji, że ogół nie przyczynia się skutecznie do tępienia handlarzy i sprzedawców, ale dla zarobku nieraz otacza ich jeszcze opieką i nie chce wydawać w ręce sprawiedliwości i władz. Oczywiście, morfina i kokaina używana jest wskutek wysokich bardzo cen za te narkotyki, przez sfery zamożniejsze, a tem samem przez inteligencję. W tych to też sferach szerzą się najbardziej znane narkotyki ogromne spustoszenia, doprowadzając nieraz najzdolniejszych ludzi do zupełnego otumanienia.

Walka z narkomanją więc powinna u nas przybrać rozmiary możliwie jak najszersze, a jednocześnie osoby powołane do tego powinny jak najbardziej uswiadamić ogół o zgnubnych skutkach nałogu narkomanji, którą niezwykle trudno jest wyleczyć.

W sferach szerokich pół i ćwierć inteligencji czyni alkohol spustoszenia większe jeszcze niż inne narkotyki.

Jak stwierdzają dane statystyczne, wszystkie prawie choroby umysłowe mają tło alkoholowe. Dochodzi do tego, że na tysiąc chorych umysłowo, z powodu alkoholu, pojawia się 142 z czego 20 obciążonych dziedzicznie. Właśnie ta kwestja nie jest u nas dostatecznie poruszana, za mało mówi się o tem, że alkoholizm ma kolosalny wpływ na dzie dziczość! Większość potomstwa pijaków to degeneraci, najczęściej epileptycy.

Według danych zestawionych w swoim czasie przez dr. Puławskiego dla czterech pokoleń wypadła: pijaków 6, idiotów 3, epileptyków 4, obłąkanych, histeryczek 3, złoczynców 4, zdrowy 1.

Najstraszniejszym jest jednak dla dzieci, jeśli pochodzą od matek pijacek. Wprawdzie u nas, na szczęście, niewiele jest kobiet, z najszerszych sfer, któreły zatrwały się tak alkoholem, jak to czynią mężczyźni, ale zato właśnie objawy pijaństwa wśród mężczyzn mszczą się na dzieciach, późniejszych cherlakach.

Ostatnie statystyki wykazały, że nasze najmłodsze pokolenie t. j. dzieci w wieku szkolnym (głównie w szkołach powszechnych) cierpią na gruźlicę. Niema wątpliwości, że jest to skutkiem złego odżywiania (gruźlica kości), złych warunków higienicznych jednak alkoholizm ojców ma i tutaj ogromny wpływ — fakt to wiadomy sferom lekarskim.

Dzieci ludzi stale używających alkohol, niekoniecznie notorycznych pijaków, obciążone cokolwiek nawet dzie-

dzicznie, skłonniejsze są do wszelkich chorób, aniżeli dzieci ludzi, którzy alkohol używają w dawkach minimalnych.

Polsko-włoski pakt o nieagresji.

Paryż. — Francuskie sfery polityczne śledzą z dużym zainteresowaniem rozwój rokowań między rządem włoskim i Rosją sowiecką widząc w nich przygotowywaną akcję Mussoliniego, której jednym z dalszych celów ma być podjęcie przez Włochy inicjatywy zbliżenia między Moskwą i Berlinem.

W najbliższych dniach będzie podpisany włosko-sowiecki traktat o nieagresji. Według panującej tu opinii podobny traktat będzie niebawem zawarty między Włochami i Małą Ententą.

Takie dziecko staje się znacznie mniej odporne na ciężkie warunki bytu, a dziś mamy takich dzieci setki tysięcy. Również obserwacje lekarzy szkolnych dowiodły, że potomstwo osób, używających alkohol, uczy się znacznie gorzej, ponieważ alkohol, działając przez związek krwi, nie pozwala na normalne funk-

cjonowanie mózgu, wynaturzając jedno cześnie cały system nerwowy. Zadróść, pieniactwo, manja przesładowca, zanik pamięci u dzieci pojawia się przedewszystkiem u tych, których rodzice lub jedna ze stron używa stale alkoholu. O tem właśnie najszersze nasze sfery mało, albo nie wiedzą.

Nasze instytucje kulturalno-osiwiatowe, w ostatnich czasach szczególnie, prawie że wcale nie podejmują akcji przeciwdziałania alkoholizmowi, tak u nas zakorzenionemu.

Robotnicy, rzemieślnicy, biedota rolna, nie mówiąc już o sferach urzędniczych czy innych, nie rozumieją spotkań czy zebrań bez alkoholu. Targi, schodzenia się w niedziele na sumy do kościołów, a właściwie spotkanie tam znajomych, kończą się często alkoholem

O tem wszystkim za mało się u nas mówi, za mało uswiadamia najszersze warstwy. A zaczęłyby należało już od najmłodszych, a więc od starszych klas szkół powszechnych. Odczyty, wykresy, specjalne, pokazywanie młodzieży na organach ludzkich niszczących skutków alkoholu, odniosłoby duże wpływy. Tym czasem dziś, ileż to razy, chłopak czter nastoletni chyłkiem pije wódkę. W domu ma przykład! Jeszcze chełpi się nie raz z tego, że pije.

Poza narkomanją i alkoholem trzecią plagą, tworzącą chorych umysłowo, idiotów, są choroby weneryczne. Nie ma my ścisłych danych statystycznych, ale z informacyi zasięganymi w sferach lekarskich wiemy, że zastraszające spustoszenia i wśród kobiet i wśród mężczyzn szczyt t. zw. kiła (syfilis), choroba zalecałna, ale dotąd nieuleczalna, choroba złośliwa, bo odrywająca się nie raz dopiero w trzecim pokoleniu. Kiła szerzy się zwłaszcza po miastach i miasteczkach, mniej na wsi, ale i tu także.

Jak narkomanja i alkoholi tak i ta choroba wymaga gorliwego przeciwdziałania przedewszystkiem wśród młodzieży, Zaburzenia psychiczne bowiem przyczyniają się do degeneracji pokoleń. O zdrowie tych pokoleń musimy dbać. To mało, że statystyka wykazuje u nas przyrost ludności większy, aniżeli np. w Niemczech (co tam już alarmy wywołuje), ale przyrost nie może być przyrostem cherlactwa!

Stoiemy wobec jeszcze jednego, trudnego do rozwiązania dylematu: na 100 tysięcy chorych jest w szpitalach tylko 15 tysięcy miejsc — 85 tysięcy niema gdzie ulokować!

Spółczestwo na budowanie szpitali nie stać. A wiadomo jakim to ciężarem jest chory umysłowo w rodzinie, jak czujnej wymaga opieki; a wiadomo tak że: ile na wsiach, zwłaszcza tam, popełnia się zbrodni, więzając np. takich chorych przykutych na łańcuchu po chle wach.

Wdzięczna byłaby także akcja i taka, któraby dotarła do wsi i uswiadomiła, jak należy obchodzić się z psychicznie chorymi, którzy nie będąc szkodliwi mogą przecie na opiece rodzin pozostawać i nie muszą być traktowani w sposób urągający wszelkiemu poczuciu ludzkie mu.

A przecież to się tak często zdarza!

J. M.

Olbrzymi bunt chłopów na ukrainie i w południowej Rosji

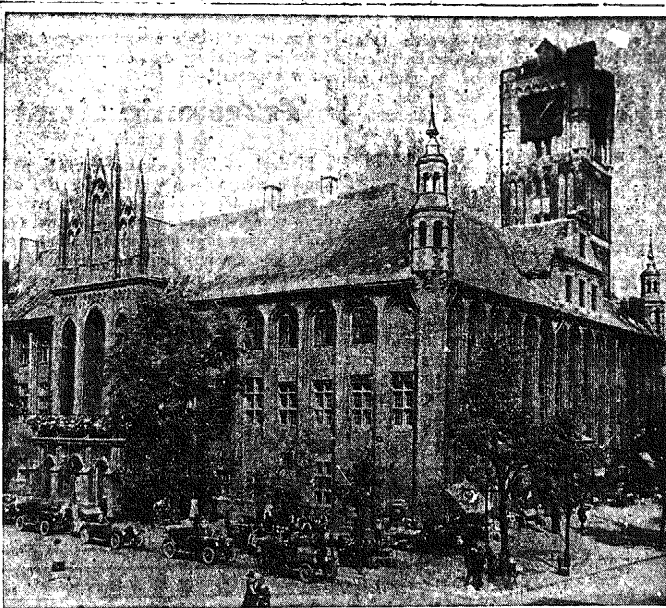
Sztokholm. — Dziennik „Svenske Tidende” zamieszcza niezwykle rewelacyjną korespondencję z Moskwy, z której wynika, że na Ukrainie sowieckiej oraz na wielkim obszarze Rosji połudn. bunt się od dłuższego czasu groźny bunt chłopów, który z każdym dniem zatacza coraz szersze kręgi. Prasa sowiecka przemilcza całkowicie wszystkie szczegóły o krwawych rozruchach na Ukrainie, a również do prasy zagranicznej nie dotarła dotychczas żadna wiadomość albowiem władze sowieckie wydały dla wszystkich korespondentów pism zagranicznych w Moskwie ostry zakaz opuszczenia stolicy.

Cel tego zarządzenia, które wydawało się w pierwszej chwili niezrozumiałe, dopiero obecnie znajduje swe wyjaśnienie. Dziennik szwedzki donosi, że niezwykle zażarte walki toczyły się w ostatnich dniach w okolicy Kijowa, gdzie zgromadziło się kilkanaście tysięcy zbuntowanych chłopów, usiłujących wtargnąć do miasta i splądrować magazyny żywnościowe. Silnie skonsygnowane oddziały czer-

wonej armji strzelają do chłopów i robotników z karabinów maszynowych.

Również w Charkowie sytuacja jest bardzo groźna. Zbuntowani robotnicy obsadzili kilka fabryk, z których mimo kilkakrotnych ataków wojska, nie zdołano ich wypędzić. Również w innych miastach do chodzi codziennie do krwawych starć między buntownikami a wojskiem, przyczem po obu stronach padają zabici i ranni.

Z polecenia władz centralnych w Moskwie wszystkie garnizony ukraińskie znajdują się w pogotowiu wojennem. Wszystkie dworce i linje kolejowe obsadzone są wojskiem, ruch pasażerski został prawie całkowicie wstrzymany. Z Moskwy i Leningradu wydelegowano kilka pułków do najbardziej zagrożonych buntem prowincji. Sytuacja staje się z każdym niemal dniem groźniejszą. Wedle rewelacji dziennika szwedzkiego, w ubiegłym tygodniu ruch rewolucyjny objął już przeszło pół miliona robotników i chłopów w samym okręgu kijowskim.

Prastary gród Kopernika, Toruń, obchodził w tym roku 700-lecie swego istnienia. Ilustracja nasza przedstawia wspaniały ratusz w Toruniu.

Odwolanie posła niemieckiego z Wiednia.

Wiedeń. — Sensacyjne rewelacje, z jakimi wystąpił wczoraj w swoim nadzwyczajnem wydaniu organ partji chrześcijańsko-społecznej „Reichspost”, odezwwały się niezwykle żywym echem w całej prasie wiedeńskiej.

Socjalistyczna „Arbeiterzeitung” wyraża w związku z temi rewelacjami powątpiewanie, czy po tem wszystkim, co się stało, poseł niemiecki w Wiedniu będzie mógł pozostawać nadal na swem stanowisku i czy rząd niemiecki nie odwoła go z

Ze świata.

(X) Niezwykły dar dla Papieża. Jedno z ludożerczych plemion Nowej Gwinei przyjąwszy niedawno wiarę katolicką po stanowio z zaznaczyć swe oddanie się Ojcu św. przez ofiarowanie Mu jednego z najpiękniejszych ołtarzy, który był obciążony gnijącą skórą sześciu zabitych zjedzonych ludzi.

Ojciec św. dar ten przyjął i kazał umieścić go w muzeum misyjnym w Lateranie.

(X) Czy możliwy jest lot naokoło świata bez lądowania. Jedno z pism angielskich zamieszcza wywiad ze słynnym konstruktorem Ludwikiem Bleriot, który w r. 1900 przeleciał kanał La Manche na swoim małym aparacie i uzyskał nagrodę 1.000 f. szter. od angielskiego magnata lorda Notheliffa.

Z racji przelotu Codosa i Rossi'ego zapytano się Bleriota co sądzi o możliwości przelotu bez lądowania naokoło świata. Konstruktor francuski odpowiedział, że narazie jest to niewykonalne i że granice zasięgu samolotów nie są w tej chwili większe, jak 6.000 km. Niemniej jednak sądzi, że za kilka lat uda się przelot dookoła świata, ale tylko wtedy, jeżeli samolot używać będzie ciężkich olejów, a tem więcej jeżeli wynajdzie się samoloty o motorach popędzanych elektrycznością.

„Jeżeli wynajdzie się motory elektryczne, które będą mogły przyjmować energię elektryczną z ziemi, to wówczas świat nasz stanie się tak małym, jak Hyde Park.”

(X) Demokratyczny podrózny. Przykładem jak należy podróżować i to bardzo tanio, jest —któżby się domyślał?— jeden z monarchów europejskich. Jedno z niedyskretnych pism angielskich podaje wiadomość, że król Borys bułgarski odbył wraz z królową Joanną 2-tygodniową podróż po Szwajcarii. W podróży tej zachowywał się jak przeciętny śmiertelnik. Od był szeregi wycieczek górskich z plecakiem na grzbiecie, jadł w małych restauracjach i popijał piwo w ogródkach, posyłał kartki pocztowe do przyjaciół, a wieczorami zachodził do kina na najtańsze miejsca.

Podobno interpelowany przez jedne-

go z dziennikarzy angielskich oświadczył król Borys, że ma zamiar wydać niebawem podręcznik „jak tanio podróżować po Szwajcarii!”...

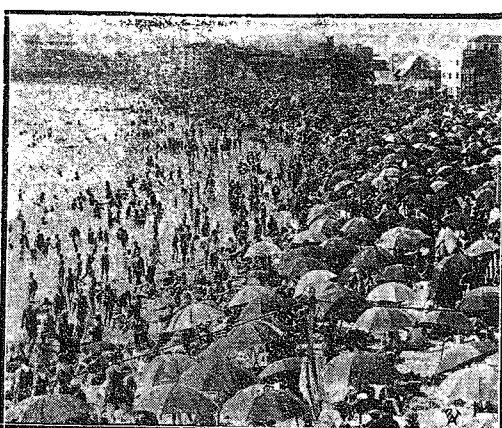
(X) Plaga rozwodów w Ameryce. Prezydent amerykańskiego związku adwokatów C. E. Martin, przemawiając na kongresie narodowego stowarzyszenia dla spraw wychowania, oświadczył, że Stany Zjednoczone osiągnęły najwyższą liczbę rozwodów wśród wszystkich krajów świata.

Mówca zgłosił wniosek, by osobom rozwiedzionym nie wolno było wstępować ponownie w związki małżeńskie.

„Czarna lista”

kobiet i dziewcząt obcujących z żydami. „Der Stuermer”, organ posta Juliusza Streichera (Norymbergia), przystąpił do ogłaszania „czarnej listy” z nazwiskami i adresami niemieckich kobiet i dziewcząt, które widziano w towarzystwie żydów. Lista objąć ma całą Bawarię i ma być przestrożą dla niewiast, które nie strzegą zasad rasowych.

W związku z rozpoczęciem opublikowania „czarnej listy” pismo nadmieniał:

Tysiące parasoll na plaży.

Znajdują się jeszcze niemieckie kobiety i dziewczęta, które wciąż lgną do żydów. Sama tylko propaganda nie wystarczy, aby kobiety te przekonać o konieczności stosownego zachowywania się. W przyszłości lista nasza obejmować będzie, prócz nazwisk i adresów, również podobizny takich kobiet”.

W uwagach niektóre z wymienionych w liście kobiet są w bardzo gwałtownych słowach nawoływane do opamiętania się. „Panie mogą sobie wyobrazić, co się z nimi stanie, gdyby je raz jeszcze widziano w towarzystwie żydowskiem”, głosi przestroga.

(X) Maski zabezpieczająca przed najgroźniejszym gazem. „Daily Herald” przyznosi sensacyjną wiadomość, że kilku angielskim uczonym udało się skonstruować maskę gazową, która zabezpiecza na przeciąg jednej godziny od najnowszego i najbardziej zabójczego gazu t. zw. „gazu pieprzowego”. Rozpoczęto już nawet masową produkcję tych masek.

Chemikom innych państw udało się do tychczas uodpornić maskę zalewując na 5 minut przed działaniem strazliwego gazu.

Najbardziej kulturalne narody świata najwięcej oszczędzają.

Warszawa — fala 1411,8 m. moc. 120 kW.

- 7:00 Sygnal czasu i piest. 7:05 Gimnastyka.
- 7:20 Muzyka gramofon. 7:30 Dziennik poranny.
- 7:35 Muzyka gramofon. 7:52 Chwilka gospodarstwa domowego. 11:57 Sygnal czasu, hejnał z Krakowa. 12:05 Muzyka. 12:25 Codz. przegląd prasy pols. 12:33 Komunikat met. 12:35 Muzyka. 12:55 Dziennik południowy. 14:55 Muzyka gramof.
- 15:10 Komunikat ekspert. 15:15 Muzyka gramof.
- 15:25 Komunikat gospod. 15:35 Muzyka gramof.
- 15:45 Kronika harcerska. 15:50 Muzyka gramof.
- 16:00 Program dla dzieci ze Lwowa. 16:30 Koncert. 17:00 Odczyt. 17:15 Koncert. 18:15 Odczyt. 18:35 Recital fortepianowy. 19:20 Rozmaitosci. 19:40 Feljeton. 20:00 Koncert wieczorny. 20:50 Dziennik wieczorny. 21:00 Komunikat relacyjny. 22:00 Muzyka taneczna. 22:25 Wiadomosci sport. 22:35 Komunikaty 22:40—23:00 Muzyka taneczna.

CZWARTEK, 17 SIERPNIJA.

Katowice — fala 408,7 m. moc. 120 kW.

- 7:00 Transm. z Warszawy. 11:57 Sygnal czasu z Warsz. hejnał z Krakowa. 12:05 Muzyka gram.
- 12:25 Transm. z Warsz. 12:35 Muzyka gramofon.
- 12:55 Transm. z Warsz. 14:55 Muzyka gramofon.
- 15:05 Komunikat gospod. 15:10 Muzyka gramof.
- 15:25 Transm. z Warsz. 15:35 Muzyka gramofon.
- 15:45 Komunikaty harcerskie. 15:50 Muzyka gramofon.
- 16:00—19:15 Transm. ze Lwowa i Warsz. 19:15 Feljeton sportowy. 19:30 Rozmaitosci. 19:40—23:00 Transm. z Warszawy.

Ukryte źródło.

HUGO WAST. 15.
POWIEŚĆ.
Przełożył z hiszpańskiego T. S.
— Damianie, nie chce cię widzieć więcej w tych miejscach. Jeśli cię wydalono stąd, powinienes usunąć się zupełnie.
— Panienko!
— Kochasz mnie wciąż?
— Widzi panienska sama.
— A więc jeśli tak jest, oddalisz się stąd niezwłocznie.
— Dokąd?
— Gdziebym cię więcej nie widziała.
Zawahała się przez chwilę, a potem dodała, błada z gniewu, pochylając twarz do samego ucha młodzieńca:
— Wiesz! Nienawidzę cię! Tyś mi go przywiózł. I przez cię zostałam tam, czym jestem.

Damian spuścił głowę i przypomniał mu się noc, kiedy sam prowadził Darmę aż do jej okna. I znów zaczęła żreć go zazdrość, jak owego ranka, kiedy ją ujrzał zrozpaczoną i zrozumiał z wyrazu jej oczu, jakie ją spotkało nieszczęście.

Pozostał na środku drogi, drżąc z bólu i czując, że nie zobaczy już nigdy jedynej świątliwości swego życia.
Tęgo dnia odszedł i przez długie lata nikt o jego losie niewiedział.
Matka wkrótce umarła, pełna urazy do państwa, co tak źle potraktowali jej syna. Ojciec, który był w dalszym ciągu rzadca, patrzył na rzeczy inaczej. Chłopiec już wyrósł i zdala od tej kobiety, co go trzymała pod swoim czałem, potrafi zapracować na życie i być szczęśliwym.

Lucila wyrosła na jedną z najładniejszych dziewcząt w okolicy i wszyscy chłopcy przepadali za nią. Ale raptem z dnia na dzień zniknęła i nikt nie wiedział, z kim odeszła. Don Procoro podejrzewał w tem rekę Maria. syna don Pedra. Dość na tem, że dziewczyna zniknęła na całe trzy lata, a gdy wróciła do domu, gdzie ojciec wciąż czekał na nią, pozostał z niej tylko cień.

Don Procoro pocieszał się myślą, że dzięki temu nikt jej nie będzie pożądał, i że utrzyma ją na zawsze przy sobie. I nigdy nie pytał o wyjaśnienie minionej epoki jej życia.
Damjana los zapędził do fabrykacji guebracho, niezbyt daleko. Pare razy otrzymał wiadomości z domu, dowiedział się więc o śmierci matki i ucieczce siostry.
Postanowił odejść zupełnie z okolicy, gdzie pogrzebał swe marzenia chłopięce, i najął się na plan-tacjach paragwajskich.
Czas, jaki spędził w nieuchwytniej niewoli losu, spotęgował tylko jego szal. Wkrótce ogarnęła go ochę powrotu do miejsc rodzinnych, ale był związany kontraktem.

W nocy, leżąc pod namiotem, obok swych towarzyszy, śpiących snem ludzi znudzonych, on jeden czuł, spoglądając przez otwór w płótnie na gwiazdy migocące w lazurowej głębi.
Co się stanie z nią, istotą dumną i okrutną, przez którą życie jego stało się bezustanną torturą?
Ktoregoś dnia próbował uciec. Pospytał się za nim kule: nie został zabity, bo los jego miał się potoczyć inaczej.
Internowany z Chaco błądził z miejsca na miejsce, zbliżając się stopniowo do upragnionego celu, aż wreszcie odważył się tam dotrzeć.

Don Pedro przyjął go zpowrotem i to było mu nagrodą za tak wielką mekę. Maria Teresa nie należała jeszcze do nikogo i mógł ją widywać o każdej porze, a w bezsenne noce nie miał już potrzeby spoglądać na dalekie gwiazdy. Z kąta kuchni, gdzie spisał na derce, widział okno jej pokoju.
Ktorejs nocy usłyszał, że ktoś go woła pocichu.
— Damianie, Damianie!
Wyprosił się na dworzce poświata księżycowa oblewała melancholijnym blaskiem cienie drzew i bielące domy. Było chłodno i psy spały skulone na popiele obok ogniska. Pochylona nad nim stała Maria Teresa.

— Panienko! — wykrzyknął z bijącym sercem.
— Damianie! — rzekła, kładąc mu rękę na ramieniu. — Dziś w Santa Fe odbył się ślub mojej siostry z nim! Wiesz z kim? Z Darmą.
Mówiła głosem bardzo przyciszonym, ale takim tonem, że Damian czuł, jak ogarnia mu wnetrznosci płomień gniewu. Jak mogą istnieć ludzie, któ-

rzy ją tak lekceważą?
— Panienko! — zawołał znów, biorąc ją za rękę, która drżała w jego dłoni.
— Kochasz mnie wciąż?
— Wciąż!
— I zabiłbyś się dla mnie?
— Och, panienko, dla panienki byłym na plan-tacjach, a to gorzej od śmierci.
Uwolniła rękę i poglaskała go po czole, jak dziecko. Umierał niemal ze szczęścia. Nie mógł nie mówić i ona także nic nie mówiła. Odeszła niby cień, pogrążając go w jeszcze większym oczarowaniu i rozplomienionego szaloną żądzą zemsty.
Tak mijał pewien czas. Ona wydawała się taka sama jak dawniej, ochocza, namiętna, wesola, o ile nie milcząca i rozmarzona.
Ani don Pedro, ani Mario nie mogli wiedzieć, co się w niej działo. Tylko don Procoro, któremu żona odkryła cośnosc z milostek dziewczyny z Darmą, podejrzewał, że dawny jej kaprys był wielką namiętnością. Ale, że nikt nie pytał go o informację i nikt ich nie potrzebował, stary rzadca zachowywał milczenie.

Gdy nadeszła wieść o przyjeździe Juana Manuela Damian zląkł się, że ten człowiek z innej sfery zakocha się w Marii Teresie i zabierze ją na zawsze. A kiedy go zobaczył u jej boku, nabrał przekonania, że jego nieszczęście nie ulega wątpliwości.
O tem to myślał owego dnia, kiedy oparty o bar-jerę zagrody, spooglądał zazdrosnym wzrokiem, jak dosiadłszy wierzchowców, puścili się galopem przez pola.

— Córka tygrysa musi być przegowata — rzekł don Procoro, który się zbliżył bezgłośnie i widział jak odjeżdżali.
— Czemu to mówisz, ojciec? — zapytał zatroskany Damian.
— Już znalazła mężczyznę, którego jej brakowało.
Damian spojrzal na twarz swego ojca, sucha i o-bojętna, i zrozumiał jego zdanie o dziewczynie. Nic nie odrzekłszy, czekał aż ojciec pójdzie do swych zajęć, aby wrócić do pracy — zawsze jednakiej nod tym samym drzewem. I choć wzdawał się zadowolony, co czyniły ręce, wzrokiem śledził drogę leśną. (D. c. n.)